

Þriðja regla sálarstjórnar.

C. Hvötin til að mynda áætlun.

- Þessi hvöt er augljóslega afleiðing eða framhald af fyrri tilhneigingunum tveim. Greina má endurspeglun hennar í hinum fjölmörgu smáu áætlunum og umstangi mannsins þar sem hann lifir sínu smáa lífi eða þeytist hingað og þangað um plánetuna, önnum kafinn við að sinna sínum örsmáu persónulegu málefnum. Í þessum almenna hæfileika mannsins til að starfa og skipuleggja má sjá tryggingu þess að í manninum er að finna hæfni til að bregðast við áætlun og sýn Guðs í heildisstarfi. Frumstig eða fyrsti vísir allra þessara guðlegu hvata og tjáningar á vitund og varurð Guðs endurspeglast í mannkyninu nú á tímum. Ekki er ætlun mín að útskýra fyrir ykkur skilning minn á áætlun Guðs. Sá skilningur takmarkast að sjálfsögðu af hæfni minni. Ég skynja hana aðeins óljóst, og aðeins sjaldan og ógreinilega bjarmar fyrir megindrátum hins feiknarlega markmiðs Guðs í huga mínum. Aðeins Helgivaldinu er unnt að skynja, sjá og þekkja Áætlunina í sannleika, og þá eingöngu í heildisstarfi og af þeim meisturum sem geta starfað með fullri mónadvitund. Aðeins þeir eru byrjaðir að skilja hvað hún er. Aðrir lærisveinar og vígsluhafar í Helgivaldinu verða að láta sér nægja að starfa saman að framgangi þess nánast hluta Áætlunarinnar sem þeir geta greint og er miðlað til þeirra frá uppljómuðum hugum leiðtoga þeirra á sérstökum tilteknum tímum. Slíkur tími var árið 1933 og annar slíkur tími mun verða árið 1942. Á þessum stundum, þegar Helgivaldið safnast saman í hljóðri einingu, er hluti af sýn Guðs og útfærslan á þeirri sýn í nánustu framtíð opinberuð fyrir næsta níu ára tímabil. Í fullu frelsi og fullkominni gagnkvæmri samvinnu leggja þeir á ráðin um framkvæmd á því markmiði sem leiðtogar Helgivaldsins hafa sett, sem sjálfir eru í náinni samvinnu við enn æðri Krafta og Vitsmunaverur.
- Það sem hér hefur verið sagt mun að líkindum vekja mikinn áhuga hjá þeim nemum sem hafa ekki enn stillt sig inn á hin æðri gildi. Óskandi er að allir þeir sem lesa þetta átti sig á því að þetta er sá hluti kaflans sem hefur minnst gildi og kemur að minnstum notum. Takið eftir því að þessar upplýsingar hafa ekkert hagnýtt gildi fyrir ykkur. Sumir gætu því spurt: Til hvers er þá verið að veita þessar upplýsingar? Ástæðan er sú að þetta efni er ætlað lærisveinum og vígsluhöfum framtíðarinnar, og allt það sem hér er sett fram er hluti af þeim sannindum sem æskilegt er að verði opinberuð. Þau koma fram nú á þessum tímum í gegnum marga farvegi og frá mörgum uppsprettum - slík eru undrin og slíkur mátturinn sem býr að baki viðburða heimsins!
- Þessi hvöt Guðdómsins er nátengd hagkvæmnilögmálinu og er birting á lögmáli efnishyggjunnar. Maðurinn þarf að rannsaka og leitast við að skilja hana og virkja með réttu hugrænu starfi undir áhrifum frá Atma eða andanum. Lögmál hins stöðuga áframhalds verður að gera að meðvitaðri vitneskju með rétttri notkun tilfinninga eða hins geðræna eðlis undir áhrifum frá Búddhi. Að síðustu þarf maðurinn að virkja tilhneiginguna til samfjöllunar í heilavitund sinni á efnissviðinu undir áhrifum frá mónadinum, en sönn tjáning hennar og rétt svörun mannsins við henni er þó aðeins möguleg eftir þriðju vígsluna. Svo augljóst má vera að þetta efni er vissulega skrifað fyrir framtíðina.
- Með þessu höfum við fengið margt til að hugsa um og hugleiða. Leitum að þræðinum gullna sem mun leiða okkur vitandi vits inn í fjárhirslu sálna okkar. Lærum að sameinast þar öllu lífi, sjá fyrir okkur sýn heildarinnar, að svo miklu leyti sem okkur er mögulegt, og starfa eftir áætlun Guðs, eins og við þekkjum hana fyrir hjálp þeirra sem vita.
- Þessar fornu reglur varða eðli sálarinnar og eru þau lögmál sem móta líf hennar. Það er ástæðan fyrir því að við tökum þetta efni fyrir.
- Á sínu sviði þekkir sálin ekki aðskilnað og samfjöllun ræður öllum samskiptum sálna. Hið ytra form sem sýnin kann að taka er ekki hið eina sem vekur áhuga sálarinnar, því hún hefur einkum áhuga á eiginleikanum og merkingunni sem sýnin hjúpar eða dylur. Sálin þekkir Áætlunina; form hennar, megindrættir, aðferðir og markmið eru þekkt.

- Sálín skapar með hinu skapandi ímyndunaraflí; hún byggir hugform á hugarsviðinu og hlutkennir þrá á geðsviðinu. Því næst hefst hún handa við að raunbirta hugsun sína og þrá á efnissviðinu með kraftbeitingu sem eflar er með skapandi mætti ímyndunar etherlíkamans.
- Sálín er vitsmunir, mótaðir af kærleik, því getur hún beitt greiningarhæfni með dómgreind og valið og hafnað, að svo miklu leyti sem samfjöllunareiginleikinn sem ræður starfi hennar leyfir. Sálín sækist einnig eftir því sem er henni æðra og leitast við komast í snertingu við heim hinna guðlegu hugmynda, og á þann hátt staðsetur hún sig mitt á milli heims hugmyndanna og heims formanna. Í því felast bæði erfiðleikar hennar og tækifæri.
- Að þessu leyti einkennist líf sálarinnar af þeim þáttum sem móta hana. Gildi þessa felst í þeirri staðreynd að þessir þættir verða að taka þátt í lífi persónunnar á braut lærisveinsins. Þeir verða að móta svo hið lægra eðli að líf mannsins, sorgir, langanir og hugsanir falli að hinum æðri hvötum sálarinnar. Allir leitendur verða að vekja hjá sér hæfni til að sjá heildina en ekki eingöngu smá hluta hennar, og líta á líf sitt og áhrifasvið út frá tengslum þess við heildina en ekki út frá sjónarmiði hins aðgreinda sjálfs. Ekki aðeins þarf hann að sjá sýnina (því það hafa allir launspekingar gert), heldur verður hann að skyggast handan við hana og greina þá eðlislægu eiginleika sem gefa sýninni sitt gildi og merkingu.
- Hvötin til að mynda áætlun, sem er eðlislægur eiginleiki allra og mjög svo ráðandi í lífi hins þroskaða, verður að lúta fyrir tilhneigingunni til að mynda áætlun sem er samstillt Áætlun Guðs, eins og Helgivald plánetunnar tjáir hana. Þegar tímar líða veldur þetta þörf til að skapa merkingar-bær form sem munu umbreyta illu í gott og valda ummyndun lífsins. Til að koma þessu í verk innan Áætlunarinnar og átta sig jafnframt á þeirri grundvallarsamfjöllun sem líf okkar byggist á, verður lærisveinninn að læra að greina, velja og finna þá þætti, eiginleika og krafta sem nota þarf með skapandi hætti við efnisbirtingu Áætlunarinnar sem byggð er á hinni skynjuðu sýn.
- Rétt er að íhuga þetta samband manns og Helgivalds með tilstilli sálarinnar. Helgivaldið var stofnsett með það markmið í huga að gera formbirtingu hinnar skynjuðu Áætlunar og guðlegu sýnar mögulega. Maðurinn stendur einnig á miðpunktinum þegar hann stuðlar að birtingu sannleikans, og hann verður að meðhöndla hinar miklu andstæður þegar hann skapar hinn nýja heim.
- Þegar við leggjum stund á þessar reglur um sálarstjórn, ætti ekki að vera nauðsynlegt að endurtaka stöðugt eftirfarandi þrjár grundvallarreglur um tengsl sálarinnar:
 1. Tengslið við aðrar sálir innan hins umlykjandi lífs Yfirsálarinnar. Með skilningi á þessum tengslum öðlumst við hagnýta þekkingu á þeirri staðreynd að allar sálir eru ein Sál.
 2. Tengslið við Helgivald ráðandi sálina. Þó svo þetta Helgivald feli í sér alla þá sjö þætti sem mynda frumskiptingu hins Eina Lífs, sem vitundar, verður þó að hafa í huga að Það er í eðli sínu birting á viljaþætti Logossins - viljans til góðs, viljans til kærleiks, viljans til þekkingar og viljans til sköpunar. Þessum vilja þjónar inn alheimslegi hugur guðdómsins, en hann er þó tjáning enn æðri vitundar, sem guðdómurinn tekur þátt í. Hugmynd þessi er vissulega ofar okkar skilningi, en við þurfum að hafa í huga að þessi hluti bókarinnar er ætlaður framtíðinni en ekki eingöngu okkar skilningi nú á tímum.
 3. Tengslið við Áætlun Guðs eins og hún kemur fram nú á tímum.
- Þessar hugsanir ættu að duga til að mynda ramma fyrir það sem nú ætti að vera orðið ljóst. Það er gagnlegt að beina vitundinni stundum aftur að miðpunktinum, þegar hugurinn ferðast um vítt svið. Samfjöllun hinna guðlegu hugmynda, myndin af megindráttum uppbyggingarinnar og áætlunin varðandi formbirtingu hennar - þessi atriði ráða lífi sálnanna á sínu sviði, móta starf þeirra, og eru þeir þættir (innan sinna takmarka) sem móta og takmarka guðdóminn í tíma og rúmi, því þannig er hinn guðlegi Vilji.
- Ef við skoðum þetta frá öðru sjónarhorni, þá eru það þessar reglur um sálar tengsl sem setja taktinn og ákvarða tíðnina á lífi Guðs, þar sem það dynur stöðugt á hinni lægri tíðni og þurrkar hana út um síðir. Þetta gerist hjá einstaklingnum; það mun gerast hjá mannkyninu í heild sinni einhvern tíma; það mun að síðust ákvarða líf, markmið og starfsemi allra forma á plánetunni.